

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár Jenő*

BUDAPEST, 1931 MÁRCIUS 1 * HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

● 5 ●
3171. SZÁM

COTY puder, parfóm, ruzs felülmulhatatlan

A nyiregyházi eset a humor tükrében

**Reb Menachem Ciceszbeiszer
szörnyű nyiregyházi átkozódásai
Disznó viccek az egész vonalon**

Mit mond Kőszegi Teréz?

**Egy 21 éves urileány
a Borsszem Jankó
törvénytörése előtt**

**Bud contra Scitovszky
Szobacicák — 40 éven felül**

Ára 50 fillér

Ének az ezerholdas kiscgazdákról

(Gaál Gaszton egy parlamenti beszédében a Rózsa Sándorokhoz és Sobri Jósákhoz hasonlította a gyár-
ipar vezetőit).

— A „Cyrano” híres „Gascogne”-i verse után —

Ezek a gasztoni legények
És Gaál a vezérkapitány.
Ezeregy hold bennük a lényeg.
Ezek a gasztoni legények!
Ajakukról zeng panaszének
Nagy parlamenti vitán.
Ezek a gasztoni legények
És Gaál a vezérkapitány.

Pszedó-kiscgazdai lények.
Mű-folttal a bőr-hacukán.
Szól róluk a hír meg a tények.
Pszedó-kiscgazdai lények,
Nekimennek gyár üzemének,
Mint valami új Batu kán.
Pszedó-kiscgazdai lények,
Ezeregy holddal, apukám.

Született témája regénynek,
Amilyen nem volt soha tán.
Csak a föld!... Más mi a fenének?
Született témája regénynek,
Bevallani persze szerények,
De mi átlátunk a szítán...
Címe is van már a regénynek:
„Nem gönnöl a zord kapitány”.

Ezek a gasztoni legények,
A szóhoz is értenek ám!
Hasonlataik; tünemények...
Ezek a gasztoni legények!
Az immunitás köpenyének
Örvendenek ők igazán.
Ezek a gasztoni legények
„Sobriznak” a köz piacán.

MOLNÁR JENŐ

Ami az „Uj Nemzedék”-ből kimaradt
Nyiregyházi áldás

HOL KLEIN VAN, OTT FAJ VAN,
HOL FAJ VAN, OTT BAJ VAN,
HOL BAJ VAN, OTT HENCSEK,
HOL HENCSEK, OTT RENDSZER.
ITT LÉGY OKOS,

HERBERT SPENCER!

Búcsú Európától

Apponyi Albert gróf: Adieu!...
Megyek a legsötétebb Afrikába —
egy kis világosságért.

Nemcsak Sziciliában pusztít a szökőár, hanem nálunk is

A Sziciliában pusztító orkán és szökőár hozzánk is ellátogatott és hatalmas pusztításokat végez. Kiküldött tudósítónk kinyomozta a szökőár forrását és erről az alábbi táviratban számol be:

A SZÖKŐÁR FORRÁSA A BEVÁSÁRLÁSI FORRÁS. STOPP. INNEN SZÖKIK AZ ÁR (MÁRMINT AZ EGYES CIKKEK ÁRA) EGYRE MAGASABBRA. STOPP. LAPZÁRTAKOR EHEZ A SZÖKŐÁRHOZ AZ ORKÁN IS CSATLAKOZOTT, STOPP. A PESTI FOGYASZTÓKÖZÖNSÉGNEK UGYANIS AZ ÉLELMISZER EGYRE MAGASABBRA SZÖKŐ ÁRA FOLYTAN ORKÁN AKADT A FALAT. STOPP. A RUHÁZATI CIKKEK ÁRA IS ÚGY FELSZÖKÖTT, HOGY SENKISE CSINÁLTAT UJAT. STOPP. A RÉGI RUHÁT HORDJÁK, AMELYEN MÁR RENGETEG A STOPP.

DISZNÓ VICCEK AZ EGÉSZ VONALON

Bemegyek a kávéházba. Ahogy a lötyyöt kavarom, odahajol valaki a fülemhez:

— Remek viccet tudok, szerkesztő úr...

Irja meg.

Felhúzott szemöldökkel és beidegzett gyanuval várom, hogy nyakon önt vele... És már önt is. A harmadik szónál közbevágak:

— Ezt már ismerem.

— Jó, ugy-e? — röhög a fülbesúgó és egy Mirjam

cigaretta vég füstjét fujja az arcomba.

— Ühm — mondom én és már kezemben valamelyik ujság, jelezve, hogy a viccközlési audiencia véget ért.

— Remélem, benne lesz a „Jankó”-ban.

— Hogyne, hogyne, — nyugtatom meg — de a maga aláírásával.

— Csak ne-e-em? — mered rám riadtan.

— De csak igen — mondom én. — Maga terjeszti, maga a felelős érte.

— Bo-bocsánat... — dadogja most falfehéren. — Én is csak úgy hallottam... és nem azért mondtam... és én nem vagyok szerkesztő, még csak író se... én nem értek az ilyesmihez...

— De mért van annyira megijedve? Hát nem maga szólított fel kétszer is, hogy tegyem közzé a lapomban! Vagyis maga úgy találja, hogy ez a piszok, disznó vicc megírható, kiszedhető, kinyomtatható és sok ezer példányban terjeszthető.

— Bocsánat... Ezt a szerkesztő úr van hivatalosan elbírálni.

— Ahá!... Szóval ha névtelenül írom meg, maga nem tiltakozik ellene.

— Egy szóval sem... Nem vagyok én, kérem, hiú ember.

— Vagyis vállaljam én a felelősséget ezért a kis rondaságért.

— Gondoltam, a szerkesztő úr, az más... A szerkesztő úrnak elnézik.

— Például... ki nézi el?

— Én mindenesetre. Sőt. Nagyot mulatok rajta és terjeszteni fogom a lapját. Tessék belőle mingyárt százal többet nyomtatni.

— Száz példány... Nagyszerű üzlet. Majdnem fele haszon az IBUSZ-é, másik fele a nyomdáké, a Társadalombiztosítóé, a postáé... Nekem is jut belőle — egy-két havi fogház, nyomtatvány utján elkövetett becsületsértés, közszemérembe ütköző vétség és a társadalmi rend megtámadása miatt. Kitűnő üzlet...

Vicc-besúgóm bárgyun néz rám, azt hiszi, ugratom, vállat von és tovább áll. Alkalmassint azt gondolja magában: rajtam se lehet már segíteni. Talán le is hülyéz, mint általában a pubertás korán túl levő férfiakat szokás Pesten.

A klubban elfog egy barátom.

— Három pokoli viccet tartogatok a te számodra.

— Rövidség okáért csak a csattanókat mondd, öregem.

És mondja a csattanókat. Három poent — három disznóság. Olyan elvetemült, hogy csak mulató férfitársaságban lehet elmondani. Akkor is előbb körülnéz az ember: nincs-e jelen egy humorista vagy komikus, vagy primadonna, aki nem ért tréfát ebben a műfajban.

— Ugy-e, jók? — csettint a nyelvével.

— Fényesek. Csak az a baj, hogy az egyik vicc nem olyan emberről szól, aki közismert. Jegyezd meg, hogy ilyen aljas vicceket kizárólag elsörendű emberekkel kapcsolatban szabad terjeszteni. Így követeli az úri tempó, a magyar lovagiasság. Mert micsoda gyönyörűséget találsz abban, ha — mondjuk — egy terézvárosi kereskedő feleségére vagy egy budai tisztviselő leányára kensz ilyen szennyes agyizzadmányokat? Kít érdekelne, ki röhögne rajta? De kegyelmes urakhoz meg méltóságos asszonyokhoz odamázolni, az pokoli mulatság, ugy-e. A legrosszabb esetben: szereplő íróhoz, művészhez, színészhoz.

— No nézd csak... Nem is tudtam, hogy ilyen smokk vagy!

— Smokkságnak mondod? Lehet. De akkor engedd meg, hogy még pár szót fűzzek a dologhoz. Nekem egy sajátos, hogy ne mondjam: arisztokratikus felfogásom van a szellemről és a szellemességről. Ahogy például az irodalmat, a zenét, a képzőművészetet, mihelyt nem dolgozik köznapi eszközökkel, csak a kiválasztottak értik meg, épügy a szellemnek bizonyos játékos, ha mingyárt eltorzult és túlzó megnyilvánulásai sem valók a tömegeknek. Vegyünk például egy brutális, de sikerült viccet. A művelt ember figyelmét az ilyen vice elmés formája, ötletessége l'art pour l'artszerűen ragadja meg. A műveletlen ember merőben a vice tartalmán, esetleg csak egy-két durva szón mulat. A connaisseur élesen tud határvonalat húzni a vice, mint szellemi termék és a vice célzata közt, tehát körülbelül pontosan le tudja mérni a vice mögött rejlő igazságot és le tudja vonni belőle azt a pluszt, amit a tréfa sikeressége kedvéért ragasztottak hozzá. A szellemileg fogyatékos vagy társadalmilag kevésbé tájékozott ember viszont készpénznek veszi a viccet, minden tartózkodással együtt. Vagyis azt akarom mondani: ezeknek a disznó vicceknek akkor volt speciális zamatuk, amikor szűkebb körre, a szellemi arisztokrácia körére szorítottak. Tömegeknek nem valók. A tömeg szennyessé indulata még ríkítóbbra festi és antipatikussá teszi a disznó viccet. A végén már nincs is vice. Csak disznóság van. Lásd: a kaszárnyastílust, az alantas néprétegek szólás-mondásait, az éjjeli élet argotját.

Barátom aggódva nézett rám. Egy szót sem szólt. Elődalgott. Biztos, hogy aznap bizonyos zavarokról tartott előadást klubtársaimnak, amelyek agyi állapotomban mutatkoznak.

Azért mégsem közlöm azt a három disznó viccet. Hadd mondják inkább, hogy nemcsak „smokk” és „trottlí”, hanem „elmeháborodott” is vagyok. Pesten ez nagyon lehetséges. Pesten fashionable disznónak lenni.

— Pincér, egy adag moslékot a nagyságos úrnak... A méltóságos asszony-nak is...

Szünet alatt a színházban, a parlament folyosóján, villamos perronján, a vonaton, úton-útfélen disznó viccekkel traktálnak. X. elveszi feleségül Y-t. Megszületik a disznó vice. Föltéve persze, ha X. vagy Y. — valaki. Az egyik gazdag „pali” szakít a színpadi „tyúk”-jával. Puff, elsütik a disznó vice ágyuját. És szavakat mondanak ki úrihelyeken, úgynevezett előkelő szalonokban, amiket utoljára katonai kiképzésem alatt hallottam. Fogalmakat, amelyekre az irodalom és a csiszolt társaságbeli nyelv már régen megtalálta a comme il faut kifejezést, az ősi nyers nevükön neveznek, mint akik azt mondják: vagyunk olyan kultúráltak, hogy ne kelljen szégyelni a kultúralatlanság szótárát. És mint akik ebben az ocsmány szabadszájúságban élnek ki a mindenképpen fogyatékos bátorságukat. Mert — szerintem — bátorság ahhoz kell, hogy az ember akkor mondjon disznó vicceket, amikor ezért pofon jár a kávéházban, kigolyózás a kaszinóból, kínos eltávolítás a szalonból, nem pedig egy olyan dicső korszakban, amikor a tizennyolcéves lányoknak azt mondják az öreg urak: „Most ne menjenek ki, mert egy nagyon jó pikáns vice következik”. Bátorság ahhoz kell, tisztelt disznó hölgyeim és uraim, hogy az ember a moslék-stílus fénykorának tetőfokán tisztességes hangon beszéljen. És ha már mindenképp fúrja az oldalunkat a pikantéria (amire olyan szüksége van az embernek, mint a kenyérnek a sóra), akkor ne a rekrutaképző bakakáplárok módorában, hanem — és éppen ez a pikantéria! — a művelt ember választékos, szellemes tónusában beszéljünk. Ehhez persze kultúra kell, sőt tehetség is.

Hát nem jobb akkor, ha abbahagyjuk az egészet? ...

MOLNÁR JENŐ

Olesóbban, mint bárhol
vehet a gyártónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII, Károly körút 15. SZ.

90 éves cég

hátizsákot

minden méretben és formában,
továbbá **ponyvát, sátrat,**
zsákot és gazdasági köte-
leket stb.

A bábák körül

— Mit mondták a bábák, mikor megtudták, hogy az OTI leszállította a bábadíjakat?

— Azt, hogy ha ilyen kurtán-furesán bánnak el velük a Társadalombiztosító urai, akkor ruházzák fel saját magukat — tejhatalommal.

A nyíregyházi könyvpiac
újdonságai:

ILLÉS SZEKERÉN

Fatelepi könyvelőknek 12
évi részletre.

Láncrea füzve is kapható.

MAGDA és SÁNDOR

Francia kulcs-regény

Egészen ritka!

Még felvágatlan példány!

Akadémikusok egymás közt

— Miről tart ma kolléga úr előadást?

— Az ifjúság romlott erköleseiről.

— Nagyon helyes. Hadd hallják, mit kell majd nekik is prédikálni hatvan év múlva.

BORSSZEM JANKÓ A SZÍNHÁZBAN

Telefon-interjú Kőszegi Terézzel

— Saját tudósítónk újjából kiszopva —
— Halló, Kőszegi Teréz?
— Én vagyok. Ki ott?
— Borsszem Jankó.
— Tessék.
— Igaz, hogy ott akarja hagyni a színpadot és apácának megy?
— Igaz.
— Mi indította erre az elhatározásra?
— Sebestyén Géza inspirált.
— Sebestyén?
— Igen. Amikor ő otthagyta a színházat és szerzetes lett, gondoltam magamban...

— Pardon, hogy félbeszakítom. Sebestyén szerzetes lett? Mikor?
— Mikor otthagyta a Városi Színházat.
— Nahát, erről nem is tudtam. És milyen szerzetes lett?
— Semmitse szerzetes.
— Nagyon érdekes. De beszéljünk inkább magáról. Hogy él, mit csinál, amióta otthagyta a színpadot?
— Többnyire olvasok.
— Mit?
— Kedvenc filozófusomat, Apácai Cseri Jánost.

— Szabad még néhány kérdést?
— Szívesen, csak ne nagyon sokat. Ma tudniillik nagyon el vagyok foglalva a költőzködéssel.

— Hogyan?... Elköltözik a Király uccai lakásból?

— Igen.

— Hova?

— A Zárda uccába.

— Mit szoltak a tisztelői életének ehhez a nagy változásához?

— Nagyon kedvesek voltak. Egyiküktől éppen ma kaptam egy gyöngyökből készült olvasót.

— Szóval most már nem cserélne még Tormay Cecillel se.

— Miért?

— Mert magának már van olvasója.

— Akar még kérdezni valamit?

— Háttha olyan nagyon siet, akkor még csak egyet.

— Tessék.

— Végleg szakítani akar az énekléssel?

— Dehogy! Csak ezentúl egyházi dalokat fogok énekelni. Oratóriumokat. Persze az ilyesmi nem érdekli a koncertváltalásokat és a direktorokat. Ezeknek moratórium kell.

— Szóval nincs más hátra, mint belépni egy apácarendbe...

(Ebben a percben közbeszólt a központ):

— Halló, beszélnek?

— Igen, — felelte a művésznő.

— Itt Fuksz, — szólalt meg egy boszszus basszus — tessék kilépni.

— De hiszen még be se léptem...

(A következő pillanatban a központ végérvényesen széjjelkapcsolt.)

(HESZ)

— A Nemzeti Színházban van A hídra fedezet?

Szép Ernő, az „Aranyóra“ mestere

Volt egyszer, hol nem volt, még a régi szép békevilágban volt egy költő. Úgy hívták, hogy Szép Ernő. Ez a költő a fejébe vette, hogy a színpadon is lehet boldogulni poézissal. Eleinte bolondnak nézték és kinevették. De jött a nagy háború és utána a még nagyobb felfordulás. Akkor kiderült, hogy mindenki bolond, csak a költők maradtak józanok. Nagyon kevesen. Alig egy-kettő egy-egy országban. Ezek a régi rendes bolondok most kezdik tanítgatni az új, rendkívüli bolondokat az élet szépségeire, jóságra, szeretetre. És az emberek kezdenek rájuk figyelni és már nem nevetik ki őket. Ilyen poéta ez a Szép Ernő, aki a sok pakfong után igazi aranyat ad az embereknek. Néhány óráig ketyeg csak az ő „Aranyóra“-ja, de a szívekben még azután is sokáig muzsikál.

Színházi „Leiter Jakob“-ok

Nemrég az „Ujság“ Vildrac: Tenacety drámájával kapcsolatban egy „Leiter Jakob“-bal szolgált, amin a „Nemzeti Ujság“ nagyon jól mulatott. Most az „Ujság“-nak alkalma nyílt volna, hogy visszalöjjön. A „Nemzeti Ujság“ február 15-iki számában ugyanis „Eredeti bemutatók a szegedi Városi Színházban“ címen ezt olvastuk: „Az egyik címe: Az utolsó szerep és benne a szerző a legnagyobb magyar tragikus színésznek, Brankovics Györgynek, előadás közben történt halálát mutatja be.”

A szóban forgó legnagyobb magyar tragikus színész Egressy Gábor volt, aki a „Brankovics György“ című népdrama előadása közben halt meg. Jakobok, Jakobok, Leiter Jakobok...

Komikusok egymás közt

Radó Sándor: Béluskám, mit kívánsz a születésnapomra?

Salamon Béla: Egy kicsivel jobb egészséget, mint amilyennek most örövendsz.

Radó Sándor: Na hallod!... Hát nem látod, hogy majd kicsattanok az egészségtől?

Salamon Béla: Éppen azért, Sándorkám.

A BORSSZEM JANKÓ

TÖRVÉNYSZÉKE ELŐTT

I.

Bimsenstein Rózsi kihallgatása Katz Simon bűnpörében

Elnök: Tanu neve?

Tanu: Bimsenstein Rózsi.

— Hány éves?

= Huszonegy.

— Hajadon?

= Igen.

— Hogy érti ezt?

= Leány vagyok, kérem.

— Biztos benne?

= Igen.

— Mióta biztos benne?

= Mióta tudom, hogy lánynak születtem.

— Hogy annak született, az nem kétséges. Feleljen most arra: milyen viszonyban volt a vádlott Katz Simonnal?

= Ismerősök voltunk.

— Hol ismerkedtek meg?

= Társaságban.

— És hol folytatták az ismeretséget? Hogy folytatták?... Hányszor folytatták?... Mondjon el mindent részletesen.

= De kérem szépen, erre nem tudok felelni.

— Mindenre lehet felelni.

= Az igaz, Ha mindent lehet kérdezni...

— Ne kritizálja a Borsszem Jankó bírósgot. Inkább könnyítsen a terhén.

= Kérem, nekem semmiféle terhem nincsen.

— Nem olyan terhet értek, amire tanu gondol.

= Én sem arra a teherre gondoltam, amire célozni méltóztatott.

— Úgy látszik, nem akar megérteni. Tehát világosabban beszélék. Csókolódott-e a vádlottal?

= Nem.

— Hányszor nem?

= Egyszer sem.

— És ha egyszer sem, akkor milyenek voltak azok a csókok?... Megelégedtek-e vajjon a két bőrfelület összetapasztásával avagy mélyebben kiaknázták-e az adott lehetőségeket?

= Értem a kérdést, de nem felelek rá.

— Akkor mondja meg a tanu, milyen viszonyban volt a vádlottal?

= Baráti viszonyban.

— Belsőbb viszonyban? Szeretnék behatolni a dolog mélyébe...

= Nem volt köztünk bensőbb viszony.

— Szeretném, ha jól megértene. Én úgyis el tudok képzelni bensőbb viszonyt, hogy az tulajdonkép nem is annyira benső, mint inkább viszony.

= Ilyen formában sem.

— Megértette, amit mondtam?

= Igenis.

— Most arra feleljen, hányszor találkozott éjjel a vádlottal?

= Egyszer sem.

— És milyen színű selyemkombiné volt ilyenkor magán?

= Mondom, hogy nem találkoztam vele.

— Nem tűnt fel magának, hogy a vádlottnak rózsaszínű nadrágtartója volt?

= Fogalmam sincs róla.

— Milyen embernek ismeri vádlottat? Tehetséges embernek?

= Igen.

— No lássa!

= Mit lássak, kérem?

— Hogy most beismerő vallomást tett.

= Nem ismertem én be semmit. Csak azt mondtam, hogy tehetséges.

Pesti szobrok —

az influenza-járvány idején

- A számolásban is?
 = Igen.
 — No lássa! Megint beismert valamit.
 = Ezt igazán nem értem.
 — Ugyan! Maga nagyon intelligens lány. Nyugodt lehet, megértett. Most arról beszéljen, mi történt akkor éjjel, mikor maga nem ment haza. Állítólag reggelig együtt volt a vádlottal.
 = Ki állítja ezt?
 — A vádlott. Ezzel szemben halljuk, mit állít maga?
 = Azt, hogy a vádlott hazudik.
 — Mást nem állít?
 = Nem, kérem.
 — A múltban sem állított mást?
 = Akkor is azt mondtam volna, hogy hazudik.
 — Még egy kérdést: Belátom, hogy maga most kényes helyzetben van. Bizonyos, hogy volt már más állapotban is.
 = Sohasem voltam.
 — Na és mit csinált akkor?...
 = Ezt nem értem.
 — Van-e hajtási igazolványa?
 = Nincs és nem volt.
 — Mit tud még a gyilkosságról?
 = Bizonyos verziókról tudok...
 — Minket a verziók nem érdekelnek. A perverziókról beszéljen.
 = Ilyesmit nem tudok.
 — Akkor még egy fontos kérdésem van magához. Tud valami pikáns viccet?
 = Nem.
 — Tanu kihallgatását befejeztem.

II.

Lengenádfalvi Kottlik Zirzabella kihallgatása buzogányfalvi Buzogány Balambér bűnpörében

Elnök: Tanu neve?

Tanu: Lengenádfalvi Kottlik Zirzabella.

— Ismeretségben volt ön a vádlottal, buzogányfalvi Buzogány Balambérral?

= Igen, kérem.

— *Elrendelem a zárt tárgyalást.*

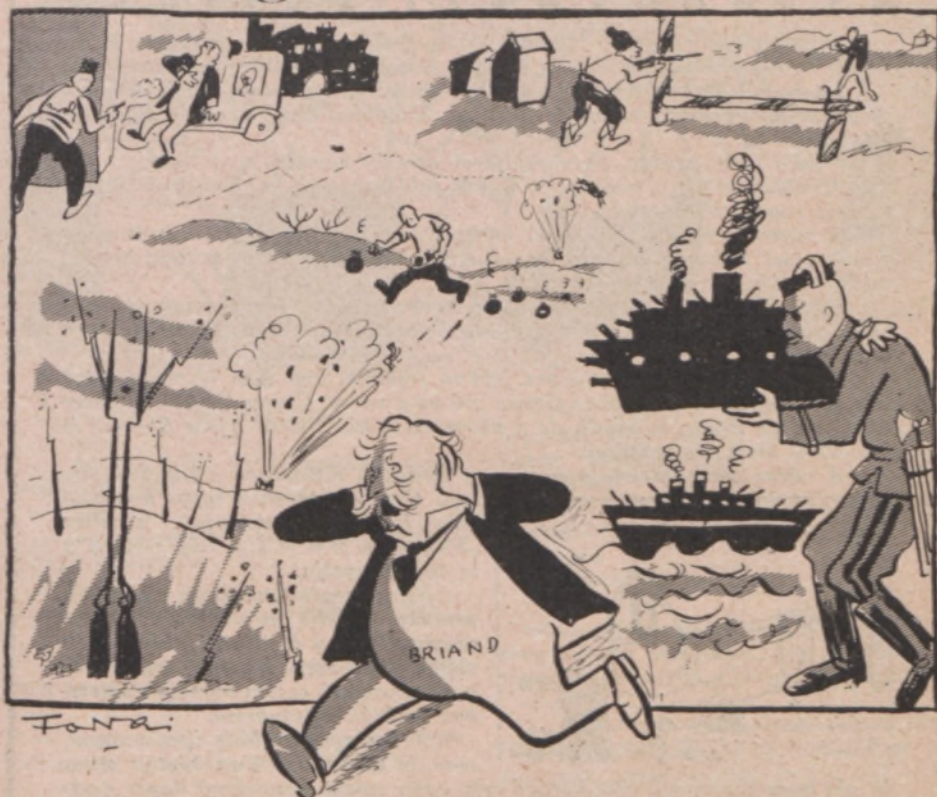
MOLNÁR JENŐ
szavazóbíró

Úriház díszje: A SZÉP KÖNYV
 Szép könyv díszje:
 AZ ÍZLESES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében
 Budapest V, Vadász ucca 30.

Végre tavaszodik . . .

Rohamlépésben Páneurópa felé

Egy csokor népdal

Fürdik az ezerhold a népszerűségben,
Gaál Gaszton a vezér a kisgazda-cégben.
Mentelmi jogára támaszkodva mondja:
Mért nincs az iparra Kozareknek gondja?

Szeretnék számtani
Tudósnak látszani:
Ezerrel hogy lehet
Tízholdast játszani?

Ég a házunk, ergo már most
Jól szorítsd meg azt a gyárost.
Míg a gyárost szorongatod,
Azt a Tökét elszalajtod.

— Mondja kedves komám, Gaszton,
Lesz-e nekem abból hasznom,
Hogy a GYOSz-ra épét hányt?

— Nézze kedves komám, Bálint,
Hogyha be is csuk a gyár mind,
Megmarad a bolétánk.

Gaszton apánk azt üzente:
Minek a sok gyár üzembe?
Ha még egyszer azt üzeni,
Megszűnik a közüzemi, —
Vagy ki tudja, éppen ettől
Kétszer annyi lesz.

Idégenbe kéne menni,
Tökés pasast kéne lelni.
Vigyázz, Gaszton, lyukas a kas,
Kiesik a tökés pasas.

(Kossuth Lajos szelleme a kisgazdákhöz):
Amíg engem követtél,
Több voltál száz követnél.
De mióta nem követsz,
Ép csak hogy követ lehetsz. (Dzsin)

NYIREGYZHÁZI ANZIKSZ

Nyiregyháza rendezett tanácsú és rendezetlen felekezeti város. Mintegy 40.000—50.000 lelket és egy morális érzésből kivetkőzött lelket számlál. Lakosai túlnyomórészt megmagyarosodott tót telepesekből és megmagyarosított zsidó fatelepesekből állnak. Utóbbiak közül az egyik már nem áll, hanem ül.

Földje igen gazdag, ehrenföldjéről nem is beszélve.

Mindazáltal itt is vannak és voltak földhözragadt szegények és ehrenföldhöz ragadt legények.

A város igen szép történelmi multtal dicsekszik. Erről a multról azonban keveset tudunk, mivel az itteni archeológusok a város multja helyett inkább a lányok multját firtatják.

Középületei közül legismertebb a törvényszék. A törvényszék épületét szép park övezi, amelyet vadregényes cserfák és hencserfák tesznek idillikussá.

A város utóbbi időben egyre jobban fejlődik, ami nem is csoda, mert tele van lendülettel és erővel. Csupa erő ez a város. Csupa Krafft. Helyenként egy kis Ebing is akadt, de a város ezt a kis, illetve Klein Ebinget is rövidesen kivetette magából.

A város kereskedelme gyönyörűen virágzik. Különösen a fakereskedelen. Ennek virágzása egyes helyeken még Baudelaire virágjait, a híres „Fleurs du Mal”-t („A bűn virágai”) is túlszárnyalja.

Szinte csodálatos, hogy emellett a pompás fejlődés és virágzás mellett gőzmosodákban és tisztítóintézetekben mégis olyan nagy a hiány, hogy a város szennyesét a törvényszék épületében szokták kitergetni.

A nyiregyházi lány igen szorgalmas és takarékos. Van köztük olyan

is, aki húsz-huszonegy éves korára már egész csinos hozományt kapar össze magának.

A városnak kitűnő orvosai vannak. Egyikük-másikuk kissé kíváncsi természetű. Ezek mindenbe beleavatkoznak. Van úgy, hogy még apró-cseprő szerelmi ügyek se mulhatnak el az ő beavatkozásuk nélkül.

A város főnevezetessége, hogy itt született Benczur Gyula, a dicső-
emlékű nagy magyar piktör. Az élő festők között, fájdalom, nincs még ilyen nagy szülőtte a városnak. Ami nagy kár, mert ezáltal sokan csak a kis (Klein) emberek képéről ismerik ezt a derék és szép magyar várost.

HESZ FERENC

BUD JÁNOS CONTRA SCITOVSZKY

A kereskedelmi miniszter dakke-leirata a belügyminiszter üzletrontó leiratára

(Saját tudósítónk újjából kiszopva.) Arra a leiratra, melyben Scitovszky belügyminiszter arra kéri a vidéki városok tisztviselői karát, hogy a telefondrágításra való tekintettel ne vegyék igénybe a telefont, Bud János szenzációs dakke-leirattal válaszolt. Bud kereskedelmi miniszter leirata, amely méltó válasz a belügyminiszter üzletrontó leiratára, így hangzik:

„Felkértem az urakat, hogy a jövőben tartózkodjanak azoktól a különösen Mohácsra és Székesfehérváron elharapózott szokásoktól, mely szerint egyes városi tisztviselő urak lépten-nyomon a drága pénzen fenntartott rendőség vendégszeretét veszik igénybe. A fogházak túlzott és tartós igénybevételéről nem is beszélve.

BUD JÁNOS s. k.
kereskedelmi miniszter.”

BARKOHA

- A föltett szó: fogalom?
 = *Igen.*
 — Az előkelőbb társaságokban sokat beszélnek róla?
 = *Igen.*
 — Az előkelőbb társaságokban tehát inkább található?
 = *Nem.*
 — A nép körében is beszélnek róla?
 = *Nem.*
 — Tehát inkább ott található, ahol nem beszélnek róla?
 = *Igen.*
 — Azok, akik a föltett szóval nem rendelkeznek, másoktól megkövetelik?
 = *Igen.*
 — A saját feleségével szemben mindenki megköveteli?
 = *Igen.*
 — A más feleségével szemben nem követeli meg?
 = *Nem.*
 — Minél szebb a más felesége, annál kevésbé követeli meg?
 = *Igen.*
 — Vegyünk most egy politikust. Az megköveteli mindenki mástól?
 = *Igen.*
 — És saját magától is?
 = *Nem.*

- Hol található feltünöbben: vadembereknél vagy művelt társadalmakban? Tehát: vadembereknél?
 = *Igen.*
 — Asszonyoknál gyakoribb vagy lányoknál? Asszonyoknál?
 = *Igen.*
 — Lányoknál kevésbé?
 = *Igen.*
 — Összefügg ez valamivel? Például a rengeteg sok előadással, szónoklattal, újságikkal, amelyek e tárgyról szólnak?
 = *Igen.*
 — Úgy függ össze, hogy minél több előadást tartanak, minél több cikket írnak róla, annál kevésbé fordul elő?
 = *Igen.*
 — Összefügg a filmművészettel?
 = *Nem.*
 — Összefügg a mozilátogatással?
 = *Igen.*
 — Vagyis nem a produkcióval függ össze, hanem a produkció alatti világtitási viszonyokkal.
 = *Igen.*
 — A sötétség kedvez neki?
 = *Igen.*
 — Az egészséges és szabad művészeti szellemet elnyomó sötétség is?
 = *Igen.*
 — Mégvan! A föltett szó: **ERKÖLCS.**

Télen is könnyű

otthon a borotválkozás, mert nem kell hozzá melegvíz, szappanhab és ecset, ha Morisson borotvakrémet használ s amellet az archórt finomabbá és simává teszi.

A „nemzeti egység“ kulisszái mögül

Fenyő Miksa: Azt mondtad rólunk, hogy Sobri Jóskák vagyunk. Majd mőresre tanítalak ezzel a pipaszárral!

Gaál Gaszton: Ne bolondozz, Maxi! Elég, ha rád néz az ember és máris tudja, hogy nem vagy Sobri Jóska. Inkább add ide azt a pipát, hadd szívom vissza!

Reb Menachem Ciceszbeiszer Nyiregyházára érkezett,

ahol a következő

szörnyű átkozódásokban

tört ki:

— Edj fatelepen ledjen o te lángyod éjjeli szállása!

— Ledjen tele fával o teleped, saksupán o fióto! künyvelőd ne ledjen jábul!

— O törvénszék simáljon jábul vas-karikát o te fiód esuklójára!

— Odjál te olejan szolid nevelést o lángyodnak, hodj minden tiltott ledjen neki, kivéve o mütétet!

— Hencseren pihenje ki o te lángyod o törvénszéki tárgyalás fáradalmoit!

— Kilenc hónap után derölje ki o te lángyodról, hodj ki volt o legjobb pajtása!

— Százpercentes ambíciónnal feküdjön bele o lángyod o te üzletedbe!

— O vádoltak padján pletykázza ki o volt ideálo o barátságokat!

— O te lángyod vülegény-jelöltje kapjon elülegbe o kétszoba bútorbul o hencsert!

NYIREGYHÁZI SZINHÁZ MŰSOR:

Hétfő	Görbe orrhideák
Kedd	A kis (alias) Klein-központ
Szerda	Hencser fuvaros
Csütörtök	Arany(pásztor)óra
Péntek	Frivoletto
Szombat	Tosca
Vasárnap	Metrec után A ketrec

A hét műsora

A KIS KÖZPONT

FEHER (ŐRCHI-)DEÁK

RAZZIA

LÁMPALÁZ

Incidens a Belvárosi Színházban

A Belvárosi Színház igazgatósági irodájában megjelent a héten egy izgatott úr és így szólt:

— Névem Pollák. Kérem, én a tegnapi előadásom elvesztettem az ezüstcigarettatárcámat, adják azt nekem elő.

— Sajnáljuk, kérem, de nálunk nincs, ennél fogva nem adhatjuk elő.

— Micsoda dolog ez, kérem?... Ne tessék kivételezni!

— Kivételezni?!

— Igen! Ha a Szép Ernő Aranyóráját elő tudták adni az urak, adják elő az én ezüstitárcámat is.

Iskolában

A tanító megkérdezi a kis Mörickától:
— Meg tudnád-e mondani, fiam, mi okozta a mohácsi vészt?

— Hogy mi okozta? Az, hogy nem néztek az árvaszéki ülnök körmére.

Házon, sőt Nyíregyházon kívül töltött éjszakák után

házhoz jövök vánkosokat összegyűrni, lepedőket összeráncolni.

Ürülányoknak, akik ráncbaszedéstől félnek, nagy árengedmény. Úgyis elég nagy árat fizetnek.

MAGA CSAK TUDJA SALAMON BÁCSI

... némelyik piszkos múltú ember gyakran elhenceg a nemes tetivel... hogy lehet ez?

Seiffensteiner Salamon bátyánk rágyújtott egy illatos Regalitastra és így felelt:

Bimsenstein évtizedek óta nem látta a csúnya és gazdag Sauerteigot, akinek egy szép napon beállt az irodájába. Egyszer csak belép egy nagyon elegáns, szépnövésű fiatalember, aki átadja Sauerteignek az aznapi postát és eltávozik. Bimsenstein alaposan szemügyre vette a csinos ifjút és mikor az kiment, így szólt:

— Mondd, Sauerteig, kicsoda ez?

— Ez?... Nem tudod?... Az én fiam.

— Úgy?... Nem is tudtam.

Öt perc múlva egy feltűnően szép fiatal leány lépett be és azt kérdezi Sauerteigtől, nincs-e valami az ő számára a postában. A főnök átadott neki egy csomó levelet, mire a leány eltávozott.

— Hát ez kicsoda? — kérdezte most Bimsenstein.

— Ez?... Az én lányom.

Bimsenstein most csodálkozva kiáltott fel:

— Mondd, kérlek, nem árulnád el nekem, hogy kinél dolgoztatsz?...

*

Hát ahhoz mit szól, hogy egyes nagy-

keresők nem akarnak lemondani a nagy közüzemi fizetésekről?

A Blautopfék házában volt egy szakácsné, aki nagyon elhanyagolta a dolgát. Azt mondta neki az asszony:

— Hallatlan, amit maga csinál!... Most szépen ide fogja adni azt a blúzt, amit a mult héten adtam magának és két hét múlva mehet.

A szakácsné felelt:

— Kérem, nagysága... Én visszaadom a blúzt. De a nagyságának is vissza kell adni azt a kézcsokot, amit én adtam érte.

Osz-posz: Hogy adják vissza a miniszterek és a polgármesterek azt a sok talpnyalást, amibe a nagykeresőknek a zsíros falatok kijárása került?

*

Azt mondja meg nekünk, Salamon bácsi, mikor szűnik meg már ez az általános dalesz?

Újfahértón élt valamikor egy nagyon böles talmudista, aki nemcsak a tudományáról, hanem a civakodó természetű feleségéről is messze híres volt. Egyszer csak azt kérdezi tőle az asszony:

— Mondd, kérlek, ha olyan sokat tudsz, mikor fogok én meghalni?

— *Erev jantev* (ünnep előtt), — felelte a férje.

— Mért éppen ünnep előtt?

— Mert ha te meghalsz, akkor nekem ünnepem lesz.

Osz-posz: Ez a nagy dalesz is „erev jantev” fog elmulni.

— Tíz évvel ezelőtt láttam a művésznőt ugyanebben a szerepben.

— S most hogy tetszett, szerkesztő úr?

— Bámulum a memóriáját. Pont ugyanazokat a hibákat csinálta, mint akkor.

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

**BUDAPESTI
BÉLYEGTŐZSDE**

Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket

Budapest
Kossuth Lajos u. 7.

KOSSUTH LAJOS U. 7.
- AUG. 290-63 -

COTY PUDER, PARFÖM,
RUZS felülmulhatatlan

Petőfi és „Petőfi“

— Érdekes! Petőfi tudvalevőleg pipás ember volt és a Dohányjövődék mégis cigarettát nevezett el róla.

— Tudja, miért? ... Én szívtam egy ilyen „Petőfit” és biztos vagyok benne, hogyha Petőfi élne, az új cigaretta kedvéért abba hagyná a pipázást.

==

A hamis név

Bíró: És miért követte el mindezt a gazságot hamis név alatt?

Vádlott: Kérem szépen, nem akartam beszennyezni a nevemet.

Politikai sakkjáték

Gaál Gaszton mint „paraszt” ostromolja Bud Jánost, a „bátyját”. A játszma végén egyikük sem lesz matt, csak — a fogyasztó.

AZ ÜLNÖK ÚR

MOTTÓ:

Arra kell az árva-kassza,
Hogy az ülnök elsikkassza?

Ül az ülnök árva székén,
De mulató ficsúr lévén,
Nem hagyja őt vére békén.

Túl a Dunán, Baranyában,
Kicsi árvák aranyában
Nyakig ül ő egymagában.

Apjuk-anyjuk szegénykének,
Kislányoknak, legénykének
Magas égből le-lenéznek.

Ül az ülnök s míg a kályhán
Piros parázs tűz-szikrát hány,
Őt hevíti cifra látvány.

Látja magát zergetollal
Nagyurak közt, ő, a tolvaj...
És a szíve zakatol, jaj!

Szalad a nyúl, puska dörren,
Árvák pénze meg-megsörren, —
De ott lesz a vadász-körben.

Itt egy akta, megforgatja,
Ott egy akta, — árvák atyja
Félrerakja, — ki kutatja?

Fiók mélyén porosodnak,
Hétről-hétre sokasodnak,
Árva-zsebek laposodnak.

Apjuk-anyjuk szegénykének,
Kislányoknak, legénykének
Fent az égben összenéznek.

Áll az ülnök talpig dresszbe,
Nagyurakkal vadász-lesbe,
Riadt vadra sörétezve.

Sok vad kerül terítékre...
És a szülők verítéke
És az árvák terítéke? ...

Jön az ülnök báli dresszben...
Kaszinóest.. pezsgő, dzsesz-bend,
Hej, micsoda céció lesz bent!

Kicsi árvák mind alusznak,
Pénzecskeik míg elusznak,
Előbb tíznek, aztán husznak.

De nemcsak a szegény árvák...
Más szemek is soká zárvak,
Míg lerántják azt a lárvát.

S még egy strófa, de a végső
(Köbe írja ezt a véső):
Ül az ülnök, — de már késő!

MOLNÁR JENŐ

Dr. Kajdacsy szakorvos
VIII, József körút 2

Rendel: 10-4 és 7-8-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

SZOBACICÁK — 40 ÉVEN FELÜL ÉS EGYÉB ÖRÖMÖK

No, hála Istennek, egyszer a nőkre is rájár a rúd. Sokszor ugyan rizikó előre inni a medve bőrre, de most az egyszer még ezt is megengedhetjük magunknak, mert ezt a medvét biztonság okáért két miniszter is letérítette. Az egyik a *belügyminiszter*, aki ragaszkodik ahhoz, hogy a nőkérdés az ő ressortjába tartozik, mert a nő, úgy is, mint szív-ügy, mindenkinek par excellence belügye. A másik a *kereskedelmiügyi* miniszter, aki szintén nem enged a negyvennyolcból, mert szerinte a nőkérdés merkantiliakkal függ össze, lévén a nő a legdrágább portéka. Meg különben is minden egyéb ide tartozik, amire az ember csak ráfizetni szokott.

A *honvédelmi* miniszter elvből nem avatkozik nőügyekbe. Ő állásánál fogva nem szereti, ha — leszerelik. Már pedig minden nő született pacifista: — mindig inkább megadja magát. Casus belli-t csak egyet ismer: — ha nem ostromolják.

A *népjóléti* tájékan sem egészen közbős a nőkérdés. Azt hiszem, a nép-jóléti tárcát nem minden célzás nélkül töltik be mindig pappal. Úgy vélem, ez olyasvalamit szimbolizál, hogy a nép jólétének (még a bársonyszékben is) a szoknya a legnagyobb akadálya.

A *pénzügyminiszter* eddig teljes desinteressement-t mutat, holott ő is minden bizonnyal illetékes, lévén a nő elsősorban pénzkérdés.

A *külgügyminisztérium* viszont azért kíván beleszólni a nőügyekbe, mert egyéb-be ügysem igen szólhat bele.

Végül a *földművelésügybe* is tartozik

a nő. Mert eddigi tapasztalataim szerint egy nő — mindenfelé tartozik.

De tulajdonképpen nem ezt akartam mondani. Mindössze azt kívántam örömmel és megnyugvással jelenteni, hogy a kereskedelmi és a belügyi kormányzat együttes rendelete értelmében július elsejétől fogva alaposan megnehezítik a nők alkalmazását különféle munkahelyeken. Így szállodákban — különbeni liliomtiprás terhe mellett — csak 40 éven felüli szobacicákat szabad tartani. Kávéházakban, vendéglőkben, cukrászdákban valamivel humánusabb ez a korhatár: 24 év.

Úgy gondolom, a miniszter urak ezt a rendeletet a védtelen férfiak érdekében adták ki, hogy megkíméljék azokat a nővel együtt járó mindenféle kellemetlenségtől.

De ha így van, akkor — ne tessék haragudni, miniszter urak — csak amolyan kontármunka ez, toldás-foldás. Mert hiszen ugyanezen a jogcímen a vasútról is kitilthatták volna a nőket, akik már akkor is folyton a férfiakra utaztak, amikor még híre-hamva sem volt a gőzparipának. A korcsolyapályáról viszont azért lehetne eltávolítani a nőket, mert anélkül is elég férfit visznek jégre. A balatoni fürdőkre sem kellene nőt bereszteni, legalább akkor nem tudnák az embert olyan könnyen vízbe' hagyni. A vadásztársaságok is szívesebben nélkülöznék a nőtagokat. A szarvak miatt. El lehetne tiltani a nőket a kártyaasztal mellől is, ahol az asztal felett bemozdják a hand-römit, az asztal alatt meg új figurával, a térd-römitel kísérleteznek. El kellene tiltani a nőket a telefonálástól, a parlamentből, a táncteremből, a mulatóhelyekről, az egyetemekről, a legénylakásokból és általában mindenünnen, ahol néha férfiak is megfordulnak.

Igy igen és csak így segítenének valamit a férfiakon. De pont a szobacicák? Hiszen éppen a szobacica az egyetlen nőnemű lény, akivel a legtöbb férfi mégis csak ki tud jönni valahogy... Illetve, akivel be tud menni...

Adok azonban a miniszter uraknak egy jó tanácsot, amivel mindezt a sok munkát megspórolhatnák. Egyetlen egy rendelet elég lenne. Tiltsák ki a nőket az anyakönyvvezetői hivatalokból...

(B. L.)

ROYAL-ORFEUM

MÚSORA BRILLIÁNS

KOTÁNYI KITÜNŐ

PAPRIKA

VI. Teréz

körút 10

KÁVÉ
TEA

Gyászjelentés

Bösz vértől pirosult szívevel sóhajtván jelentjük, hogy szeretett

ÜLNÖKÜNK

távószása folytán amúgy is árvaszékecskénk totál árvaságra jutott.

A gyászszertartást a városunkban csörgedező Csala-patak partján fogjuk megtartani.

Eltávóztunk emlékét soha sem feledjük. Pénzünket örökké siratjuk.

A link nyugtákat kegyelettel megőrizzük a mielőbbi főtárgyalásig.

Főtárgyalunk!

A GYÁSZOLÓ MOHÁCSI
ÁRVÁK

A svéd király ismeri a dörgést

A svéd király — mint a lapokban olvassuk — azért nem engedi meg unokájának, hogy polgárleányt vegyen el feleségül, mert akkor a többi herceg is ezt tenné.

Erről eszünkbe jut az az úriember, aki egy unalmas hangversenyen arra kérte a teremőrt előadás közben, hogy engedje ki, mert sürgős dolga van...

— Nem tehetem, — felelte az okos teremőr — mert akkor mindenki ki fog menni.

Ami valóban elszomorító

Két pécskai parasztgazda beszélget. Azt mondja az egyik:

— Ugyan mongya kee, mé sirt úgy Péter szomszéd a felesige temetésin, hisz rosszú éltek?

A másik:

— Mer hogy a pap arrú beszét, hogy a túlvilágon mindenki tanákozik, oszt emiatt nagyon elérzékenyút.

ARANYKÖPÉSEK

Sokszor az orvosnak több baja van a beteg hozzátartozójával, mint magával a beteggel.

*

Ha a becsületet smírglizni lehetne, a smírglipapírt a tőzsdén jegyeznék.

*

A dohányzó férfi „Dames”-szel kezdi, „Szfinksz”-szel folytatja és „Drámá”-val végzi.

Karádi Emil

A t. Ház folyosójáról

Kicsik vagyunk mink,
Majd megnövünk mink,
Eszteendőre vagy kettőre
Többet leszünk mink.

Mi ez?

Nyelvbottlás vagy sajtóhiba?

A nyiregyházi gyilkossági pör főtárgyalásáról szóló egyik lap tudósításban a következő párbeszédet olvastuk:

Elnök: Milyen viszonyban volt kisasszony a vádlottal?

Tanu: Pajtási viszonyban.

Elnök: És később?

Tanu: Már mondtam. Hajtási viszonyban.

Parlamentünk dicsérete

A mi derék honatyánik
Vita közben berekednek,
De az osztrák kollégáik
Berekednek s verekednek.

— Osztráknak Bécs, zsidó diáknak —
Pécs?

Két fiatal talmudtudós találkozik a Dob uccában. Az egyiknek az a rossz tulajdonsága van, hogy magában beszél. Azt kérdezi a másik:

— Mért beszélsz te folyton magaddal?

— Két okból, — hangzik a válasz.

— Először: mert szeretek egy okos emberrel beszélni, másodszor: mert szeretek egy okos embert hallgatni.

Molnár Jenő humoros novellái a külföldi sajtóban

A németbirodalmi, svájci, osztrák, cseh-szlovákiai, jugoszláviai és északamerikai németnyelvű napi- és hetilapok irodalmi mellékletein és tárcarovatában a legsűrűbben előforduló magyar írók egyike Molnár Jenő, a „Borsszem Jankó” szerkesztője. Nem múlik el nap, hogy *Maurus Mezei* kitűnő fordításában ne jelennék meg valamelyik berlini, frankfurti, müncheni, lipcei, drezdai, bécsi, zürichi, prágai, stb. napi- vagy hetilapban, magazinban valamelyik humoros írása. Az utóbbi időben többi közt a következő nagy német lapok közölték Molnár Jenő vidám novelláit: *Neue Leipziger Zeitung* („Wenn sie nach Hause kommen”), *Fränkische Kurir* („Wer hat die Kranke aufgeregt”), a bécsi *Der Götz von Berlichingen* („Sie wollen sich einen Jux machen”), a zágrábi *Morgenblatt* („Gespanntes Verhältnis”), *Basler Nachrichten* („Das Haus No 27”), a berni *Der Bund* („Kein Mensch ist zufrieden”), *Münchner Telegramm-Zeitung* („Wie ich zu meiner Frau kam”), *Frankfurter Zeitung* („Handarbeit-Nachmittage”), a gráci *Tagespost* („Der Mann auf Urlaub”), stb.

Nyiregyházán

Két fiatal könyvelő beszélget.
— Mit csinálsz esténként?
— Illés próféta könyvében lapozgatok.
— Ez még mindig jobb, mintha Illés bíró lapozna a te életed könyvében.

Pöstyén felé

Két úr beszélget a gyorsvonaton.
— Milyen ügyben utazik Pöstyénbe?
— kérdezi az egyik.
— Üzleti ügyben, — feleli a másik. —
És ön?
— Izületi ügyben.

Az Angol-Magyar Bank Rt. igazgatósága megállapította az 1930-i üzletév zárószámadásait, melyek szerint a tiszta nyereség 3,408.055.38 P (az előző évi 3,482.618.92 P-vel szemben). A nyereség felosztása tekintetében a február 28-án tartott közgyűlés úgy határozott, hogy abból osztalékkul 2,530.000 P (tavaly 2,520.000 P), vagyis részvényenként 5.50 P (11 százalék) fizetessék ki (a tavalyi 7.— P-vel szemben).

A Magyar Országos Központi Takarékpénztár igazgatósága megállapította az 1930-i év mérlegét, mely 2,401.161 pengő tiszta nyereséggel zárul, az előző 1929-i év 2,375.884 pengő tiszta nyereségével szemben. Ez az eredmény úgy állt elő, hogy annak terhére már elszámoltak úgy az alkalmazottak segélyalapjának dotálására, mint a nyugdíjjáradékokra és az alapszabályszerű tantiémjárandóságon felül szétosztott tisztviselői remunerációkra fordított összegek 237.555 pengő összegben.

A Magyar-Olasz Bank Rt. most közzétett mérlege szerint a tiszta nyereség az előző évi 2,925.520.— pengővel szemben 2,931.115.— pengő. A tiszta nyereségből részvényenként 5 pengőt, vagyis a részvény névértéke után 10% osztalékot fizetnek ki.

Abbazia-Kávéház

(Oktogon)

Tulajdonos: Steuer Gyula

Cégalapítás: 1869

Molnár Jenőnéfái

Köhögésre ébredtem fel...

Mikor lefeküdtem, kutyabajom se volt. Könnyen aludtam el. Kedvenc olvasmányaim: a napi postával érkező fizetési felszólítások (csekk mellékelve) és egyéb atyai intések az állam és a társadalom köréből oly kellemesen zsongítják el az idegeimet egy idő óta, hogy semmiféle altatószerre nincs szükségem. Hála annak a jószágos gazdasági Világjelenségnek!

Alhattam vagy másfél órát, amikor szokatlanul éles szűrásra ébredtem fel, amely a torkomat kapirgálta. Ha jól emlékszem, azt álmodtam éppen, hogy súlyos konfliktusba keveredtem egy jóbarátommal és az ügy lovagias útra terelődött, a segítők kardpárbaiban állapodtak meg, bandázs nélkül, szűrás kizárva... Mikor az én segítéim tudomásomra adták a föltételeket és odáig értek, hogy „szűrás kizárva”, akkor lépett fel a szűrás a torkomban. Ilyen bolondokat művel az álom.

Felriadásom pillanatában egy lapos vágást mértem ellenfelemlre, aki kardját a torkomnak szegezte... szóval lovagiatlan volt és ennek következtében köhögni kezdtem. A másik pillanatban már eszméletre tértem és tisztán láttam, hogy lovagiatlan ellenfelem egy láthatatlan hatalom, aki igen előkelő lehet, mert nincs az a magas hely, ahova ne furakodna be. Influenza a neve. Még egy pillanat és hevesen köhögni kezdtem...

Ismerek kollégákat, akik papírszeletet és ceruzát tesznek az éjjeli szekrényükre, hogy az esetben, ha valami érdekeset álmodnak (— némelyiknek csak akkor jut eszébe valami —), gyorsan följegyezzék, lévén az álom illanó. Vannak emberek, akik revolvert tesznek az éjjeli szekrényre. Boldogult édesapám, emlékszem, hatlövető régi forgópisztolyt tett rá, ami bennem, a kisgyerekekben, borzongó félelmet ébresztett, míg nem egyszer fültanuja voltam annak a beszélgetésnek, amelyet a helybeli puskaműves folytatott az apámmal s amelynek az volt a magva, hogy a pisztolynak — nincs magva. Tudniillik Pestre írt töltényekért és

azt válaszolták neki, hogy ilyen ósdi pisztolyok számára már nem gyártanak golyót.

Az én éjjeli szekrényemen se papír, se revolver nincsen. Csak egy pohár víz. Éjfél után, amikor lefekszem, teli a pohár. Kora délelőtt, amikor fölkelek, üres a pohár. De még soha nem nyeltem egy kortyot belőle. Mégis üres. És a pohár mindig hanyatt van vágódva, Álomszakértők szerint hánykolódás közben borítom fel. Lehet. Nappal olyan csöndesen viselem magam, hogy nem csoda, ha éjfél után kitör belőlem a rossz vér. Vihar, amelytől egy pohár víz kicsordul. Viszont a papucsom úgy van nevelve, hogy a lecsurgó vizet mohón felissza. Hm, valószínűleg így szereztem be ezt a szűrést a torkomban. A kéz a pohár vizen keresztül izent a lábunk és a láb felszólt a toroknak. Furcsa az emberi szervezet...

A köhögést hamar meg tudja az ember. Nem olyan türelmetlen ugyan a saját köhögésével szemben, mintha — teszem — a színházban egy halk jelenet alatt mások köhögnek, de szeretne gyorsan végezni vele. És most derült ki, milyen praktikus ember vagyok! Tudniillik az éjjeli szekrényem fiókjába óvatosságból egy-két szem szalmiák-cukrot tartogatok, hogy ha rámtör a köhögés, kéznél legyen a csillapítószert. Mennyivel okosabb a szalmiák a fiókban, mint a papír meg a ceruza az éjjeli szekrényen! Attól, hogy egy író éjszaka szalmiákokat szopogat, még sohasem lett rosszul a közönség. Ellenben...

Szóval kissé kihajoltam az ágyból és a szekrényke fiókjába nyultam. Rövid kapirgálás után sikerült kihalásznom a

Valdmann Sándor

egészségügyi, fürdőszoba-, árnyék-
szék- és mosdóberendezések. Ólomárak,
víz-, gőz-, légszusztervények. Pipere-
cikkek. Fayencemosók, klozetcsészek,
bidetek és ülőeszközök, stb., stb.

Budapest VI, Vilmos császár út 61

Telefon: 107-74

sóvárgott szalmiákat. Még csak a lámpát sem kellett felcsavarni s így az álom nem szállt el egészen a szememből. Nyugodtan féloldalt döltem és szorgalmasan szopogattam a kemény cukorkát. Egy kicsit különös volt az íze, vagy inkább azt mondhatnám: nem éreztem semmi ízét. Persze, influenzás vagy, — jutott eszembe — és ilyenkor az íny nem reagál az ízekre.

Mikor pár pernyi szopogatás után megállapítottam a nyelvem közvetítésével, hogy a szalmiák egy-két helyen kilyukadt, tökéletesen megnyugodtam. Buzgón és nagyokat nyeltem, a köhögés enyhült, majd egészen megszűnt. Ismét álom nehezült a szememre és nehogy egy darabban nyeljem le a cukorkát, kivetem a számból és az éjjeli szekrényre helyeztem.

Zavartalanul, nyugodtan aludtam teljes hét óra hosszat, egyetlen köhintés nélkül.

Dél előtt, amikor rendbe akartam hozni az éjjeli szekrényemet (a víz persze megint hiányzott), látom, hogy szalmiák helyett egy csont-nadrággombot szopogattam. Csak úgy ragyogott.

A szobalány, akit feleltre vontam, azt mondta, hogy a szőnyegen találta és mert tudja, hogy bosszant, ha másféle gombot varrnak a ruhámra, az éjjeli szekrénybe tette.

... De ha a jó Isten akarja, a nadrággomb is elsül. Csak éppen nem szabad tudnod, hogy az. Még a köhögésedet is elállítja...

Szabadalmat kérek rá. Mért ne? Ha néhány számar el tudja hitetni milliókkal és milliókkal, hogy ő világmegváltó politikus, mért ne tudná elhitetni magáról a nadrággomb, hogy ő tulajdonképpen nem varrva, hanem szopogatva jó?

Az Andrássy úti divátüzletben

Komlós Sándortól, a népszerű Andrássy úti divatkereskedőtől megkérdezte a héten egy vevője:

— Mit szól az általános takarékosági programhoz, Komlós úr.

— Hát bizony kérem, máma már az olyan gazdag emberek is spórolnak, mint a Vida Jenő öméltsága.

— Ne mondja! Ő is spórol?

— Igen. Ma bent volt és azt mondta, hogy már napok óta spórol egy ilyen átmeneti kabáttra, mint amilyen a kirakatban van.

— Na és ha baj lesz, Pali?
— Akkor kidobjuk a hencsert.

BORSSZEM JANKÓ ÜZENETEI

Kéziratokat és rajzokat nem adunk vissza. — Plain d'esprit. Az új anonimitás alól is kifityeg a lóláb. Ugyanaz a lóláb, más patkóval. Mondanunk sem kell: szívesen láttuk. Jól bírja az iramot. — S. S. (Nyíregyháza.) Hasznát vettük, mint máskor is. — P. S. A nyíregyházai bűnpörből kisarjadt „disznóságokkal” megelőzte a „komoly” sajtó. Kézzelfogható egyértelműségeknek különben sem szoktunk teret adni. Ezek, úgy látszik, végkép bevonultak azokba a nagy (?) orgánumokba, amelyek ott találhatók minden kritikátlan ember asztalán. Egy sikerült adomát felhasználunk. — F. M. A durva sikamlósságoktól méltóztassék tartózkodni. Ebben a zsánerben csak az igazán elmésnek van létjogosultsága a nagy nyilvánosság számára. — Ibolya. Ne hagyja magát! Az elsőség jogán követelje magának a kolportált viccet. — Dohánytermelő. Nem értünk ugyan a dohányüzlethez, de azt az egyet tudjuk, hogy a mi cigarettáink és szivarjaink egész Európában vezetnek. — Pécs. Megint beverik a tudományt a destruktívok fejébe?

HYPEROL szájvíz
tabletta
ideális száj- és toroköblögető

KI MIT SZÓL A 13 HÓNAPOS ÉVHEZ

Akik azt hiszik, hogy nekik jó lesz

A hivatalnok: Tizenháromszor lesz elseje egy évben. És csak nem lesz olyan smucig a főnök, hogy kevesebbet adjon!

A háztulajdonos: Tizenhárom elseje egy évben... Csak nem lesz olyan smucig a lakó, hogy tizenkét hónapra fizet házbért!

A kitartott nő: Egy hónappal több apanázt kapok egy évben és csak nem lesz olyan smucig a pali, hogy...

A primadonna: Tizenhárom hónapos gázi?... Na, ez ép kapóra jön. Végre tizennégy hónapos lesz az évem.

Az állásnélküli: Egy hónappal több... ez annyit jelent, hogy több munka is lesz a fizetések, munkabérek, lejáratok nyilvántartásával. Végre munkához jutunk!

Általános vélemény: Még csak az hiányzott, hogy ezzel a 13-as hónapszámmal végleg elpehjeljék az emberiséget! Hát nem okosabb tizenkét hónapig koplalni, mint tizenháromig?

Új német grammatika

Két alföldi zsidó találkozik: Szende és Kende. Mikor utójára beszéltek, azt mondta Szende, hogy nekifekszik a német nyelv megtanulásának, mert nagyon röstelli, hogy olyan keveset ért hozzá. Azt kérdezi Kende:

— Na, hogy állunk azzal a némettel?

— Remekül megy. Már tudok főnevet konjugálni.

— Főnevet konjugálni?... Ne nevetesd ki magadat! Főnevet nem lehet konjugálni, csak deklinálni. Az igét konjugálják.

— És én mégis tudok főnevet konjugálni!

— Hadd hallom!

— Például: *Seeschlacht*, — mondja Szende.

— Csakhogy ezt nem lehet konjugálni, — nevet Kende.

— Nem?... Hát hallgass ide! *Ich seeschlacht, du seestschlacht, er seet-schlacht.*

— Mért nem veszed el a Karpelesz lányát, mikor ez az ember olyan kitünő üzletember?

— Kitünő üzletember? Nem rossz... És nyolevan százalékot fizet a hitelezőinek.

Akik tudják, hogy nekik rossz lesz

A hivatalnok felesége: Tizenhárom hónap?... Tizenháromszor fizessek bért a cselédemnek? Csak nem lesz olyan szemtelen, hogy követelje!

A lakó: Tizenhárom elseje... És mi lesz a házbérrel?... Ahogy a háziurat ismerem, még kitelik tőle, hogy egy havi pótbért követel.

A kitartó: Hm... Egy hónappal több apanázs az aranyosnak... Egy hónappal kevesebb konyhapénz a feleségemnek...

A színgazgató: Tizenhárom hónapos gázi?... No, még csak ez hiányzott, mikor a szerződésileg kikötött tíz havit se tudom fizetni.

Aki állásban van: Tizenhárom hónap... Te jóságos Isten! Most már tizenhárom elsején és tizenötödikén lesz szívdobogásom a felmondó levél miatt!

A tihanyi visszhangnál

Én: Kin akar segíteni Gaál Gaszton?

A visszhang: ...kaszton!

— Higyje el nekem, Blaustein úr, hogy én őszintén szeretem magát.

— Nagy kunet! Maga nekem se nem rokonom, se nem szomszédom és még csak a kenyeremet se magánál keresem.

A BORSSZEM JANKÓ RÉBUSZAI

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Sternberg
RÁKÓCZI ÚT 60
Klr. Udvari Hangszergyár
GRAMOFON LEMEZ

2.

Egy jumper blúz
FENYVES divatáruházából
CALVIN-TÉR 7

3.

1 doboz **DESSERT**
„Cadeau” csokoládéárugyár rt.
Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

4.

Egy nagy művészi fénykép
FOTO KLÁRA
műterméből
V, Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

5.

Egy detektoros készülék
Reich Miklós
VI, Vilmoscsá- rádió és gramofon
szár út 45. sz. nagykereskedéséből

6.

Ingyenes fejmosás és egy víz- vagy vasondolás nőknek
ifj. Wéber József
hölgyfodrászndt
(Gönczy-cég, VI Vilmos császár út 15. szám)

7.

3 óriás tubus
„OTO” fémtisztító
Mindent gyorsabban, tartósabban, szebben tisztít, fényesít
Főlerakat: ERA MŰVEK V, Katona József u. 31

8.

Egy gobeline-párnaalap fonallal
WEISZ MARISKÁ-tól
V. Lipót körút 22

9.

Egy darab 13×18 méretű művészi kvitvelő kép
H. Kemény Rózsi és Ujvári Margó
fényképészeti műterméből
I, MÉSZAPOS UCCA 4, III. EM. 1

10.

Egy darab „ERA” lakkcipő ápoló
Egy darab „ERA” színes cipő ápoló
Egy darab „ERA” fekete cipő ápoló
Főlerakat: Budapest V, Katona József u. 31

11.

Egy darab 24×32 cm. nagyságú fényképkeret
Váradai képkeretezőtől
Budapest VI, Paulay Ede uca 51
Nagymező uca sarkán

12.

EGY DARAB MŰVÉSZI FÉNYKÉP
Kis Pál koszorú fényképész-mester mű-
terméből. VII, Király uca 51. sz.

13.

Egy üveg **BAEDER** parfüm
FRITZ ZSIGMOND illatszertárából
Rákóczi út 4
Külön manikűr terem. Manikűr 40 fillér

14. *Lovász Károly* „Butapest” című humoros könyve *Galantai Gyula* könyvesboltjából (Andrássy út 54.).

15. *Molnár Jenő* humoros könyve: „Ilyenek vagyunk.”

16. „*Mokány Berci* zaftos históriái.”

17. *Seiffensteiner Salamon* anekdotái. Megfejtők, akik nem előfizetői lapunknak, csakis az alábbi szelvény beküldése mellett részesülnek jutalomban:

BORSSZEM JANKÓ
március 1-i rejtvényszelvénye

A *Borsszem Jankó* mult számában közzölt rébuszok megfejtése: 1. *Nagyszében*, 2. *Borban az igazság*, 3. *A magyarnak nincsen párja*. A megfejtők közül *Soós Vilma*, *Pick Marianne*, *Stern Lázárné*, *Spitzer László*, *Miskolczy Lajosné*, ifj. *Nagy Józsefné*, *Dubrova Károly*, *Nagy*

Kató, *Vértess Évi*, *László Éva*, *Schreiber Sámuel*, *Krausz Aladár*, *Mészáros Tamás*, *H. Bársony Dóra*, *Horváth Béláné* nyertek jutalmakat. A nyereményszelvényeket a kiadóhivatal postán küldi a felsorolottnak. (Esetleges reklamációk a kiadóba küldendők.)

— Mért húnyod le a szemed, Palikám?
 — Nem akarom látni azt a dobot.
 — Na hallod! ... Miért?

— Ha mulatok, nem szeretek üzletre gondolni.
 — De hogy jön ehhez az üzlet?
 — Úgy, hogy ép ma került dobra.

64. évfolyam, 5. (3171.) szám

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ dr.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Mozsár u. 9. Tel.: A.233—24

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó rt.

Igazgató: **MOLNÁR EMIL**

A **BORSSZEM JANKÓ** előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Bíró Miklós nyomdai műintézet rt. nyomása, VII, Rózsa uca 25.

Felelős: Sándor Zsigmond igazgató

KÉRJÜK

t. előfizetőinket, szíveskedjenek a „Borsszem Jankó“ előfizetését megújítani, hogy lapunkat tovább is zavartalanul küldhessük!

MOLNÁR JENŐ

HUMOROS KÖNYVEI:

ILYENEK VAGYUNK

ÁRA 1 PENGŐ 50 FILLÉR

SEIFFENSTEINER SALAMON

ADOMÁI. ÁRA 50 FILLÉR

MOKÁNY BERCI

ZAFTHISTÓRIÁI
ÁRA 50 FILLÉR

Megrendelhető kiadóhivatalunkban.

Olvassa a

MAGYAR HIRLAP

-ot,
a magyar értelmiség legkitűnőbb napilapját

Ideg- és ütőérbajból,
rheumából és szexuális
gyöngeség-ből

gyógyulást keresők kérnek ingyenes tájékoztatót az

**Elektromágneses
Gyógyintézet**-től.

Bpest VII, Vilma királynő út 11 B

Az

ESTIKURIR

*a liberális
polgárság lapja*

Mindenki olvassa

HIRDESSZEN AZ

ARADI KÖZLÖNY-ben!

EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA

FREUND CINKOGRAFIA

VII. THÖKÖLY-ÚT 8 TEL. J.: 426-96

Olvassa
minden
hétfőn a

REGGELI UJSÁG

az egyetlen
nagy illusztrált
hétfői
lapot